

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyíltereik és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURÁKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A. «Általános Tudóstól» hirdetési osztálya Budapest.

Nyílteré petitaora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Igazság és szeretet.

Olyan ez a mi földünk, mint a méhkas, az emberek pedig mint a méhek. Minden méhnek joga van a méz egy részére, a mely élete fentartásához szükséges, s ha vannak az emberek közt olyanok, a kik hijában vannak ezen szükségesnek: akkor ez leginkább azért van így, mert körükből eltűnt az igazságosság s a szeretet!

Az igazságosság élet, a szeretet szinte élet és pedig edesebb és teljesebb élet!

A szeretet törvénye az Isten törvénye; s a szeretet nem akar emelkedni mások fölé, hanem feláldozza magát mások érdekében. Nagy küzdelem, csata fog támadni; az igazságosság anyala s a szeretet anyala harcolni fognak azok oldalán, a kik fegyvert fognak azért, hogy az emberek közt megújítsák az igazság s a szeretet országát.

Órizzuk meg gondosan sziveinkben az igazságot és szeretetet; mert ezek lesznek védő fegyvereink és kiüzi körükből minden egyenlenséget s viszályt.

A hol igazság nem uralkodik s szeretet, ott el fogja az emberek szívét az önző érdek, a nyereszkesedés, a bírvágy telhetetlen szenvedélye; ezek pedig leginkább szülik a civódást, a viszályt, a pörleket, melyek azután megbontják a családokat, egymás ellen harcra viszik a népeket.

Nyomjuk el magunkban szüntelenül a szenvedélyt, a melyet folyton szít bennünk a sátán. Ugyan mit viszünk el magunkkal

a nagy gazdagságból, a sok kincsből, melyeket összegyűjtöttünk jó és rossz utakon? Kevés kell az embernek, hiszen csak kevés ideig tartózkodik itten!

Van azonban ezeken kívül a végtelen viszálykodásoknak más nagy oka is, és pedig: a rossz törvények. Már pedig, de sok rossz törvény van jelenleg is a világon! Holott van oly törvény, amely elegendő lehetne az egész emberiségnek; s ez az Isten törvénye! Világos, szent törvény ez; s aki azt ápolja a szívében, az igazgathatja és kormányozhatja önmagát és kormányozhat másokat is igazságon, üdvösen. Mert ez a törvény a békének, az irgalomnak és a szeretetnek törvénye. Isten törvényének elhanyagolása, lábbal tiprása oka éppen annak, mint fentebb említém, hogy az önzés s a mammon imádás, a telhetetlen kincsvágy hatalmába kerítette az emberek szívét, lelkét.

Ezekhez közeledni törekednek sokan, igen sokan. És kik azok, a kik hozzájuk tolnakodnak? A nyomorult, szegény ember aligha; ezt elűzik; az ő tekintete bántja szemüket, azért távol tartják őt palotáiktól s arczuktól; gyönyörű kertjeiken át nem mehet; nem engedi ezt kopott ruhája sem, mely némileg földi szegény testét. Hát akkor kik gyülekeznek ezen emberek közé? Gazdag emberek, s oly hízogók, a kik meggazdagodni akarnak; modern hölgyek; bűnös szórakozásaikba beavatott emberek; továbbá politikai és társadalmi lakajok, a kik már akárhányszor áruba bocsátották lelkiismeretüket és hamis próféták, a kik őket, ámitják csal-

ják. S még kik tolnakodnak hozzájuk? az erőszak s a ravaszság emberei, erkölcsi poroklábok, a kik előtt semmi se szent, quorum deus, patria, amici et honestas — venter est!

Midőn hosszú szárazság után csendes eső hullik a szomjazó, eltikkadt földre: akkor ez epedve issza az égi vizet, a mely felüdit és megtermékenyíti. Épp ugy epedve várják és isszák a szomjazó népek is az Isten igéit, hogy lelküket felüdték.

S az igazság a szeretettel, béke és szabadság csirázni fognak sziveinkben. Akkor pedig beáll azon idő, a midőn mindnyájan csakugyan testvéreknek érezni fogjuk magunkat és nem lesz hallható sem a rabszolgaság hangja, sem az elnyomottak, a nyomorultak jajgatása és fohászzkodása, hanem hangzani fognak az öröm s az áldás dalai.

Az atyák így szólnak akkor fiaikhoz: előbbi napjaink gyászosak valának, telve konyhakkal és fájdalommal, most örömről üdvözli a felkelő s a lenyugvó napot egyaránt.

Az anyák pedig a szavakat intézik leányaikhoz: nézzétek meg homlokainkat, milyen nyugodtak most azok; előbbi napok bajai, fájdalmi és gondjai vették ide ezeket a mély barázdákat! A ti homlokaitok olyanok, mint a tónak sima tükre szép tavaszi időben, midőn a szél nem mozgatja. És az ifjak így fogják üdvözölni a leányokat: szépek vagytok, mint a mezei virágok, tiszták mint a harmat, a mely felüdit, mint a fény,

se láttam eddig, nem ismerem, azt se tudom mind igaz-e az, a mit elbeszéltek Van e legalább valami írása!?

— Hogy már mint írás? A bizony nem igen van. Minthogy nem vagytok senki cselédjei, a jegyző ur sem mondta, hogy olyan kellene, meg aztán vissza akartunk mi menni a mult őszszel valamennyien. Azc 'ban mégis van nekem valamelyes íráskom, a 'gaz bizonyosságot téssen.

Az én embereim a bekecse belső zsebéből elővett egy vedlett táblájú, össze-vissza ragasztott régi bibliát.

— A mikor legnagyobb vala az én nyomorúságom, ezt olvastattok a beteg feleségemmel, meg a gyermekekkel; ez a könyv vizgaltat, ez adott reménységet . . . Itt hagynám zálogba.

Mikor ezt mondta, — ugy vettem észre — mintha a bozontos szemöldökök alól pár könyccsepp hullott volna a könyv táblájára.

Kezembe vettem, — ez előzmények után bizonyos megilletődéssel — az ócska könyvet a bibliát, mely én előttem is becses könyv, mint az igazság és szeretet kuforrása, — s megvizsgáltam alaposan. Volt biz az már vagy 70 esztendő, volt benne egy csomó imádság is bizonyos alkalmakra.

A könyv előlapján többféle írást találtam. A legfelső sorokban az vala megírva, hogy Füzési Nagy Pál anno 1800. házasságra lépett Kálosai Magdolnával.

TÁRCZA.

A Biblia.

Írta: Perjessy Lajos.

Ide s tova 16 esztendeje lesz már annak, hogy egy kora tavaszi estén beállított lakásomra egy kopott, parasztruhás magyar ember. Tisztes-ségtudóan megkérdezte, hogy jó helyen jár-e?

— Ide utasítottak, mert hogy tiszteletes professor uram káivnista, tehát magyar ember.

— Mi járásban van kigyelmed?

— Keserves állapotba jutottam. Lejöttünk sokadmagammal a Tisza mellé, a csatornaépítéshez, kubikosnak, hát hiszen volt is kereset a mult nyáron, meg az őszön, a télen is dolgoztunk, még két oláhót is szerződtettünk talicskátöltőgétnék egy kis pénzecskeket is gyűjtöttünk de a végén mégis keserves állapotba jutottunk.

— Meghalt egy hónappal ezelőtt az áldott jó feleségem, elvitte valami ezen a vidéken járatos nyavalya. — Hat szép gyermekem volt, négy fiu, meg két leányka, az egyik fiamat, meg az egyik leányomat a mult héten egyszerre temette el a vlahjokváci rácz pap, minthogy ezen a vidéken nincsenek a mi hitünkön lévő emberek.

— De csak hívtattok doktort, a mikor a gyermekek megbetegedtek?

— Későn is érkezett a harmadik faluból, segített volna ő jó szívvel, ámbarot hogy ő meg német és azt magyarázgatta, hogy költözünk be a gyermekekkel a faluba, a tőlts aljából, mert hogy ott gabalyítottunk valamelyes kunyhót. A bizony a földbe van bevágvva, füstös is nagyon.

— Mióta meghalt a szegény asszony, a beteg gyerekekre csak a kisebb fiam vigyáztak, hoztattam én orvosságot is, de valami sárlakos (scharlach) betegségbe estek szegények, az azután egy napon elvitte mind a kettőt.

— A míg a faluban voltunk a temetésen, valami átkozottak kiásták a kunyhó oldalát, elvitték minden ruhánkat, edényünket, de még szerződjainkat is.

— A derék jó esendőörök biztatgattak ugyan, hogy majd elcsipik a tolvajokat magunk is kutagattuk, de hát nem ugy megy itt, mint a Tisza mentén nem járja itt a magyar szó Nagy bajba estem uram, segítsen az Isten szent nevére kérem.

— Jótállás, meg pénz kellene, hogy a rácz botos adna ásót, lapátot talicskát meg bográcsot aztán a többi beteg gyereket is be kellene vinni a faluba, mert még mindnyájan elpusztultak a kunyhóban.

— Elismerem, hogy nagy bajba van kigyelmed, segíthetnék is rajta valamiképp, de lássa a magunk fajta ember is csak a mindennapira valót keresi meg azután én kigyelmedet soha

a mely színekkel ékesíti azokat. Édes dolog reánk nézve, hogy az atyákkal s anyákkal együtt lehetünk; de mihiely titeket meglátunk és veletek vagyunk, akkor olyasmit érzünk szívünk, lelkünkben, a mire alig találhatunk megnevezést az ég alatt!

A leányok pedig így fognak válaszolni: a virágok fonnynadnak, elmúlnak, elérkezik majd az idő, a midőn sem a harmat nem üdíti fel őket, sem a fény nem ékesíti fel gyönyörű színekkel. Csak az erény nem fonnynad s nem mulik el a földön. Örömteljes szívvel tekintünk atyáinkra, édes érzettel tartózkodunk anyáink mellett, de kedvesek, édesek nekünk atyáink s anyáink jó fia is.

És mi az, a mi ilyen érzelmeiket idéz elő az emberek szívében, s a mi ezen érzelmeik ilyen nyilvánítására indítja őket? Az igazság s a szeretet!

Cselkó József.

A váltóláz okai.

— A belügyminiszter rendelete. —

Nemcsak a tudomány, de a közegészségügy szempontjából is rendkívül fontos az a rendelet, melyet a belügyminiszter most intézett valamennyi törvényhatósághoz. A miniszter, tekintettel arra, hogy a váltóláz hazánkban mind nagyobb mérvet ölt, elrendelte, hogy a hatósági, községi, kórházi és körorvosok e megbetegedésnek tömegesebb fellépte esetén, azt alapos tanulmány tárgyává tegyék s az idevágó tapasztalataikat a belügyminiszternek terjesztsék fel.

A fontos rendelet így hangzik:

Mióta az újabb orvosi és természettudományi buvárlatok a váltólázások (hideglelésők, maláriában szenvedők) vércsben fertőző apró szervezeteket, régebben u. n. plasmodiumokat, újabban a többféle fajt egybefoglalva Haematozoákat, vagy Haemosporidiumokat mutattak ki, nagy buzgalommal igyekeztek kideríteni azt, hogy mi módon hozzák létre a főfedezett apró szervezetek a váltólázát; kinyomozni törekednek továbbá azt is, hogy a malária okozói milyen uton jutnak be az emberi szervezetbe.

Az irányú vizsgálatokból azt tűnt ki, hogy a váltólázát az emberre a mocsaras vidékeken nagy számmal található szunyogok (moszkító) bizonyos fajai közvetítik, a milyenekül ez idő szerint az Anopheles genus fajait tekintik.

Megszólt az én emberem, mikor ezen sorokat nézegettem.

— Az apám. Ó még jómodu gazda volt Tiszaháton.

Fűzesi Nagy Jánosról 1839-ban az volt feljegyezve, hogy mint katona a nagy vizkor sok ember életét mentette meg Pesten, medáliát is kapott, meg pecsétes irast.

1848- és 1849-ből sok vala a feljegyzés.
..... »Déses elesett Szent-Tamásnál«
..... »Lászlót az oláhok verték agyon Vizaknánál«

..... »Domokos Kossuth apánkkal ment ki. Törökországban halt el — ugy hírtelt soradásban.

..... »Péter. 1850 (két sor irás kitorólva, keresztül húzogatva vastag vonásokkal) szerencsétlen véget ért.

— Hát ide vajjon mi volt írva ?!

— Megkövetem alászan, azt bizony felakasztották, mert agyonlőtt egy zsandárt, midőn a nagytiszteletű ur budoz honvédkapitány fiát akarták elfogni a faluban de mégis resteljük, hogy éppen felakasztották.

— Azt bizony sohase resteljük kigyelmeitek. Sok derék becsteltes magyar emberrel megesezt az a dolog abban az időben.

Azután következett még egy csomó familiáris dolog, végül azoknak az elhalálozásáról szóló feljegyzések, kiket beszédünk elején emlegetett Nagy úram.

(Vége köv.)

A váltóláz oktatni viszonyainak tanulmányozása körében nagy tevékenység tapasztalható. Az egyes nagy nemzetek vetekednek e probléma megoldásában és az ezen célból megindított tudományos mozgalom vívmányai a külföldön már gyakorlati téren is értékesítették. A szunyogok felkutatására szolgáló utasítások, a szunyogtanyákon a fejlődő és kifejtett rovarok kiirtására javaslatba hozott műszaki eljárások egész légiója, továbbá az emberi testnek a fertőzéssel szemben való direkt megvédelmezésére irányuló övintézkedések (különféle szagos és füstölő szerek használása, arcz- és kézi védőhálóak alkalmazása, nenkülönben az ablakok és a lakóhelyek egyéb nyílásainak finoman szótt drótröstélylával való ellátása) mindmennyi eredményei az emberi egészség megóvását célzó hasznos és tudományos buvárlatoknak.

A váltólázra vonatkozó ezen vizsgálatokat kiváló fontosságuaknak tartom, mert e vizsgálatok a váltólázás vidékek népességének egészségét, jólétét jelentékenyen befolyásoló betegség okának fölfedezésével, egyszersmind e betegség ellen alkalmazandó intézkedések oszkerübbben, célirányosabban állapíthatók meg s hathatósabban foganasíthatók.

A tudományos buvárlatok adta eszközök célszerű és sikeres igénybevételének lehetővé tételére a váltólázás megbetegedések viszonyaira nézve megbízható adatok feltétlenül megkívántatván, felhívom a törvényhatóságok, hogy a törvényhatósága területén működő hatósági, községi, kórházi és körorvosokot utasítsa, hogy e megbetegedéseknek tömegesebb fellépte esetén azokat tanulmány tárgyává telve, idevonatkozó részletes jelentést terjesztsenek fel.

E jelektesben csak a következő kérdések megvilágítása kívánatos:

1. Milyenek a váltólázás vidék talaj- és nedvességi viszonyai ?

Az e kérdésre adandó válasz alkalmával figyelemre méltatandók az illető vidéken található álló vizek, mocsarak, sás és zombék, valamint az is, hogy a lázak feltűnően tömeges fellépte kapcsolatba hozható-e, az esetleg megelőzött nagyobb eszésekkel, vagy az illető mocsarak kiszáradásával ?

2. Vannak-e a járványlepte vidéken szunyogok nagy számmal, illetve nem mutatható-e ki bizonyos összetételű közege a főbb járványfészkeknek a szunyogtanyákkal ?

3. Milyen a járványos megbetegedések láztípusa; észlelhető-e a lázmeneti típuson (harmadnapos, negyednapos, mindennapos láz) helyi jelleg, azaz tapasztalható-e, hogy, míg egyik helyen például inkább a harmadnapos, addig egy másik területen főleg a negyednapos, illetve mindennapos láz az uralkodó ?

4. Puhattottassék ki, a mennyiben ez lehető volna, hogy miben keresi a nép a hideglelés okát, illetve tulajdonít-e kórokozó szerepet a szunyogoknak ?

5. Végül meg lesz emlíendő a jelentésben az elért győzermény, nevezetesen pedig a megbetegedéseknek a chinin kezeléssel szemben tanúsított viselkedése.

Önként értetődik, hogy a mennyiben egyes orvosok váltóláz-tanulmányukat az előszabott kereten túl is vérvizsgálatok és készítmények, szunyogfajok gyűjtése és meghatározása stb. által kibővítenék, ez a cél megvalósítása érdekében kívánatos ismeretgyarapítás szempontjából értékes hozzájárulásnak fog tekintetni.

Meg kívánom még jegyezni, hogy e tanulmányok célja nem statisztikai adatok beszerzése, melyek a dolog természeténél fogva megbízható módon a maláriáról alig gyűjthetők, hanem a belőlük levonható tapasztalati tanulmányoknak gyakorlati szempontból való hasznosítása.

Midőn még felhívom a törvényhatóságot, hogy hivatalos orvosai által oda törekedjenek hatni, hogy a váltólázás fertőzésnek kitett népesség alkalmas módon oktattassék a bántalom tüneteire és jelentőségére, egyuttal értesítem, hogy saját orvos és zoológus kiküldötjeim által a törvényhatósága területén sürűbben felmerült váltóláz megbetegedéseket és az ezeket befolyásoló körülményeket fogom tanulmányoztatni, mi végből felhívom, hogy a bántalom tömegesebb jelentkezéséről haladéktalanul teygen hozassék jelentés.

Budapesten, 1901. évi július hó 23-án.

A miniszter helyett:

Szell, s. k. államtitkár.

A Zrinyi-émlék ügye.

Lapunk mai számában mutatjuk ki Novákovecz, Dekánovecz, Domásinecz községeknek és azok lakóinak adományait, valamint Mágics Ferencz földink Nagy-Kanizsán eszközölt gyűjtésének eredményét. Mágics Ferencz ur írja, hogy »az itt küldött összeget legnagyobb részben a Nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Kör tagjai adták össze, tanujelét akarván adni nemcsak hazafiai kötelességüknek, de különösen kifejezést akartak adni ezzel azon hő óhajuknak, vajha sikerülne mielőbb megvalósítani a szép eszmét. Fogadja tőlem Szerk. ur hálám kifejezését azért, hogy módol és alkalmat nyújtott nekem is szeretett szülőföldem, Muraköz diszének. Zrinyi-émlékoszlopának emeléséhez ha csak egy porszemmel is hozzájárulni. — Mi pedig azzal iktatjuk ide Mágics Ferencz ur sorait, hogy adjon az egek Ura sok olyan nemesen érző és hazafiasan gondolkodó [férfiut a mi szűkebb hazánkunk, mint Mágics ur. — Ma közöljük lapunk kiadóhivatalában a m. hélen jegyzett adományokat is, melyek közül kiemeljük egy boszniai t. előfizetőnknek, Saloker O. boszniai csendőrorrmester adományát, ki a messze távolból gondol a mi ügyünkre. Fogadják a ma nyugtatolt összegekért a gyűjtők és az adakozók forró hálánkat!

Huszonharmadik kimutatás.

Novákovecz község	2 k.
Dekánovecz »	2 k.
Domásinecz »	2 k.
Maskovics Mátyás Dekánovecz	30 f.
Tivadar Ferencz jegyző »	2 k. 20 f.
Ávár Gyula Domásinecz	1 k.
Kohn Mihály »	50 f.
Tiszai Kálmán tanító Dekánovecz	1 k.
Horváth Mari »	20 f.
Ehrenreich Aranka »	10 f.
» Ella »	10 f.
» Erzsike »	10 f.
Cseh János »	10 f.
Tomasek Ilona »	20 f.
Blaskovics Bálint keresk. »	80 f.
Mágics Ferencz Nagy-Kanizsa	2 k.
Mágics Ferenczné szül. Laubhaimer Jolán Nagy-Kanizsa	1 k.
Első Magyar Ált. Biztosító Társaság N-Kanizsa	3 k.
Natz Frigyes Nagy-Kanizsa	1 k.
Szabó Miksa »	1 k.
Kálmán Leo »	1 k.
Klein Oszkár »	40 f.
Áts E. Árpád »	1 k.
Szigeti Soma »	1 k.
Lendvai Samu »	1 k.
Irmler József »	1 k.
László Vilmos »	40 f.
Vértes Antal »	1 k.
Kleinfeld Sarolta »	60 f.
Wein Alfréd »	1 k.
Szalay Lajos »	1 k.
Gogl Lajos »	1 k.
Berger Lajos gazd. szaktanár Bpest	3 k.
Saloker Ottó csendőrorrmester Rudo (Bosznia)	1 k.
Pecsornik Rezső és családja Nyirvölgy	2 k.

Összesen 37 k. 00 f.

Lapunk m. számának kimutatása 2022 k. 07 f.

Az eddigi gyűjtés eredménye 2059 k. 07 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatónlag közölni.

KULÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Gönczi Ferenc, a miniszteriumhoz szolgálatlételle berendelt áll. iskolai tanítót kir. segédtanfelügyelővé nevezte ki. Gönczi Ferenc több éven át működött Muraközben, Zrinyifalván s ő irta Muraköz és népe czime érdekes és reánk nézve fölötté értékes munkát; lapunkba sok néprajzi közleményt írt. Gönczi urat miniszter ur az újpesti iskolához helyezte át, onnan pedig a miniszteriumba rendelte szolgálatlételle. Miniszter ur Gönczi szorgalmát és szakértelmét jutalmazta e kinevezés által. Fogadják munkatársunk e helyen is jól kiérdemelt előléptetéséhez jókívánatainkat!

— **Jegyzők közgyűlése.** A zalavármegyei községi és körjegyzők egylete f. évi augusztus hó 19-ik napján Keszthelyen, a városháza közgyűlési termében évi rendes közgyűlést tart. A közgyűlést megelőzőleg aug. hó 18-án délután 4 órakor választmányi ülés lesz. A közgyűlésen több, az egylet körébe vágó dolog kerül elintézés alá. Az elnökség felkéri egy a választmányi, mint a rendes tagokat, hogy ezen közgyűlésre minél nagyobb számban megjelenni szíveskedjenek.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter özv. Mezeyné Marac Zóra okl. tanítónő a perlaki áll. elemi népiskolához rendes tanítónőnek nevezte ki.

— **Népünnepély.** Mult vasárnap, aug. hó 4-én zajlott le a városligetben a helybeli Szépitő-Egyesület által rendezett szokásos népünnepély, s a hozzá fűzött várakozáshoz méltóan — szépen sikerült. Régen láttunk egy csomóban annyi szép asszonyt, szép ieányt, mint a mennyi vasárnap délután volt abban a csinos kis ligetben. A népünnepély változatos műsorral folyt le. A különféle alaku léggömbök feleregetésével kezdődött, majd hatalmas confetti-csata volt, s hogy mily óriási küzdelemmel folyt le, azt világosan mutatta a másnapi színes apró papírdarabokból álló szöngy, mely a liget zöld pázsitján elterült. Volt világpósta verseny s végül fényes tűzijáték. Általában úgy a rendezőség, mint annak fíradhatatlan elnöke, Morandini Bálint mindent megtettek, hogy az ünnepélyt a legszebb siker koronázza. A népünnepély az egyesületnek — mely czélul tűzte ki a város utcáinak és tereinek szépítését — csinos kis összeget is eredményezett. — Felülfizetni szívesek voltak: Ziegler Kálmán 18 k. 80 f., Salón Péter 3 k., Friedl János 2 k. 80 f., dr. Csepreghy Kálmán 2 k. 40 f., Kollárits Mihály, Bencsák Rikárd, dr. Schwarcz Albert, Neumann S. Rosenberg Rezső, Nuzsy Mátyas, Hochsinger Sándor 2—2 k., Plichta Béla, Dénes Béla, Heiszig Ferenc, Martonossy Imre, Muray Róbert 160—160 k., Mózes Bernát, Löwensohn Miksa 140—140 k., Márics Ottó, Viasz Nándor, Charnaly Jónás, Morandini Bálint, Dittrich János, Benedikt Béla, Mayer Ármin 120—120 k., Neumann R., Benedikt Ármin, Strausz Sándor, Bernyák Károly 1—1 k., Kujál Ferenc, Masztnak József, Neumann Salamon, Kollárits Mátyas, Csakathurner Armin, Wollák Rezső, 80—80 f., N. N., Fejér Jenő, Huszár Pál, N. N., Weisz Miksa, X. Y., Vugrincics Rezső, Rosenberg Kálmán, Márczius Ferenc, Kelemen János, Lenkey N. (Bpest), Hirschmann Leo, Kipke István, Tauszig Arthur, Löbl Rudolf, Koppár Sándor, Glavina János 60—60 f., Schützer Lajos, Rosenberg Rihárd

40—40 f., Scheiber N., Neuwirth Mór, Neumann Max, N. N., Horváth Pál, Mik Szilárd, X. Y., N. N., Fink Ferenc, Bayer Samu 20—20 f., Pollák Samu 30 f. Összesen 82 k. 50 f. — Fogadják a szíves felülfizetők e helyen az egylet leghálásabb köszönetét.

— **A nagy-kanisai ipartestület 1901. év augusztus hó 15-én Vécsey Zsigmond polgármester ur védnöksége és dr. Benczik Ferencné urnó zászlóanyasága mellett zászlószentelési ünnepélyt rendez.** — Az ünnepélyt sorrendje: 1. Eberszölő a helybeli tűzoltóegylet zenekara által. 2. Reggel 8 órakor gyülekezés a »Polgári Egylet« nagytermében. 3. Fél 9 órakor küldöttség menesztése a Védnök és Zászlóanyához. 4. 9 órakor a Védnök és Zászlóanya togodtatása a Polgári Egylet nagytermében. 5. Diszközgyűlés a Polgári Egylet nagytermében. 6. Fél 10 órakor diszfelvonulás zenekar kíséret mellett, bevont zászlóval a Sugár-uton, Koronaherczeg-utcán, Erzsébet téren, Fő-utcán és Deák Ferenc-téren át a városi róm. kath. felső templom előtti térre. 7. 10 órakor Ünnepi mise. Tartja: főtiszt. Nith Norberth ur. Mise után Ünnepi beszéd. Tartja: Banekovich János ur. Ünnepi beszéd után az Irodalmi és Művészeti Kör dalárdája fog közreműködni. 8. Ezt követi a szegbeverés. 9. 1 órakor társasébed a Polgári Egylet nagytermében. 10. Délután fél 3 órakor gyülekezés a Polgári Egylet nagytermében és a szegbeverés folytatása. 11. Este 8 órakor zártkörű táncmulatság a Polgári Egylet nagytermében 1 kor. beléptidj mellett.

— **Keszthely.** a balatonparti városka mozgalmas napoknak néz elébe. E hó 18-án a Zalavármegyei Tűzoltó Szövetség és 19-én a Zalavármegyei Jegyzők Egylete tartja ott a közgyűlést, 20-án pedig mintegy 300 tagból álló kiránduló társaság érkezik oda gőzhajón. Keszthelyi közönsége nagyon készülődik a vendégek fogadtatására. Ugy halljuk, hogy a megyéből sokan készülnek Keszthelyre, már csak azért is, hogy a gyűléseket alkalmul használják a szép Balaton megismerésére és a fürdőzésre.

— **Hullám sir.** Szinte kiapadhatlan bőségu az az újságíró, melyben a fürdés közben vízbe fulltakról hírt adnak. Mult hó 31-én, az alsó-domborui népiskola eszes és szorgalmas, 10 éves növendéke, Mikor András a közelben folyó Drávába ment fürdeni, de a szerencsétlen elkapta az ár és gyenge erejével hasztalan próbálkozott a hullámok legyőzésére, a kéréllhetetlen elem maradt a gyöztes. Itt volna az ideje, hogy minálunk is, mint az minden művelt országban fogantatosítva van, a folyók mentén a fürdés csakis a sekélyebb holtágakban legyen megengedve.

— **Gyilkosság.** Folyó hó 5-én a Felső-Mihályfalvához tartozó hétvezéri határban levő »Log« nevű erdőben özv. Jambrovics Imréné szül. Saffarics Mária halva találtott. A megejtelt orvos rendőri vizsgálat során megállapítottott, hogy a fent nevezett gyilkosság áldozata lett, ugyanis az asszony nyaka késsel át volt szurva. A tettes, vagy tettesek nyomozása a csendörök által megindítottott.

— **Zsebóra tolvaj.** Zsoldos Pál helybeli bérkocsis mult hó 19-én Sükler Iván csáktornyai lakos, bérkocsis kárára egy 10 kor. értékű zseborát ellopott. A tolvaj ellen a feljelentés a kir. járásbírósnál megtéteft.

— **Magyar Bazár.** Ezt a legrégibb, legjobb divatlapot az Athenaeum r.-t. adja ki. A »Magyar Bazár« az egyetlen magyar divatlap, mely havonként négyszer jelenik meg mindig bő divatréz-

szel, gyönyörű színes divatképekkel és illusztrált szépirodalmi melléklettel. A »Magyar Bazár« borítékjain annyi tudnivalót közöl a társaságból, háztartásból, regényt, amennyit egyetlenegy sem a hazai divatlapok közül; a »Magyar Bazár« előfizetési ára 1/4 évre 4 korona. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatata: Budapest, Kerepesi-ut 54.

A közönség köréből.

Panasz, mindig panasz és ismét csak panasz! De mikor szünik már meg ez a panasz? A panasz akkor szünik majd meg, ha helyébe világhosszág köszönt be!

A ki 10 év előtt Csáktornayn volt és a sors ismét ide veti és látja az óriási változást, lelke repdes örömeiben, hogy városunk ennyire megszépült. Kiket illet az érdem, itt nem kutatjuk, mert sokan vannak, s a diszes névsort kiinni terünk nem engedni. Egyet azonban ki kell emelnünk. A ki néhány év előtt korábban szokott felkenni és az utcákon sétálni kora tavasszal, az több munkással és egy őszbe csavardott alakkal találkozott, kin k kezében csak egy villogott az olló. Vágta a fácskák gyökereit és idomította koronáikat. A buzgó férfi szépitő-egyesületünk érdemdús elnöke, Morandini Bálint volt. Törökvesélt és fáradságával azonban nem áll arányban az a siker, melyet méltán elvárhatna. Nagyon is elszomorító látvány az, a mi szemé elé tárul. A fácskák kérge le van hasítva, törzse pedig — tudja a jó ég mifele eszközökkel — össze-vissza vagdosva, úgy hogy a ki látja e rettenetes vandalizmust, önkéntelenül is eszébe jut, hogy a nép, mely ity vad barbarizmussal bánik a fával, nem érdemli meg, hogy az Isten napja süssön reája.

Meleg van, tikkasztó hőség; ember, által egyaránt igyekszik menekülni előre, csak az a szegény fa áll védtelenül a napon. Ki van doboltatva, hogy a lakosság kötelessége az utcákat, büntetés terhe alatt megöntözni. Meg is teszük, ha nem is mindenki. De azokkal a szegény fácskákkal, azokkal nem törődik senki se. Így megy majd tönkre az a mű, a mit nagy gonddal, nem kimélve se költséget, se fáradságot, városunk s közönségünk érdekében létesítettek.

Még egy panasz van és pedig az, hogy a fácskák nincsenek jó helyen elültetve. Sok helyen kapuk és boltok előtt akadályul szolgálnak, s így nagyobb forgalom alkalmával lehetetlen, hogy meg ne sérüljenek Istenem, dehogyan lehetetlen! Csak tisztességes és kellő magasságu kerítéssel kell ellátni az illető fácskát és meg lesz mentve!

Nagyérdemű közönség és tisztelt háziurak! Nincs kezünkben semmiféle hatalom és eszköz, a melylyel a fácskák vad és durva bántalmazóit megfenyíteni tudnók, hanem jó szíveikhez fordulunk és kérve kérjük Önöket, ha látják a fák vérző sebeit, ne nézzék közömbösen, egykedvűen odavetve: »Valami gazember tette!«, hanem vegyenek egy kis sárga földet, keverjék össze egy kis marhatrigyával, kenjék meg a fát s kötözzék be, legalább így enyhítik némileg a fá fájdalmát!

A hatóságot pedig teljes tisztelettel kérjük, támogassa hatalmával a Szépitő-Egyesület működésében, gondoskodjék a fák bántalmazóinak kellő megbüntetéséről, s ha már megöntözteti az utcákat, öntöztesse meg a fácskát is.

Nemo.

Felölös szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Od onih zakonov, koje jeden gazda poznati mora.

Putnik, koj vu velikoj letnoj vručini po svojim dugim putu kraj lepih vrtov ide, kojih zrel sad kak, da bi se mu sam ponudjal, sigurno misli na to, da bi dobro bilo iz ovih nekaj vtrgnuti. Ali ako je pošten čovek, ga nazad drži čustvo pravice, jer zna, da to nije slobodno včiniti, vidi, da ako bi to napravil, stražar — koj ako onda i spava — bi ga prijeottle prijel i pravično bi navaljil na njega, a on se pak nebi mogel sa tem braniti, da ja sem to nē znal, da to zakon pripoveda.

Vu zakonih se redovito čustvo čovečje pravice nahadja, za male i velike, za mudre i neznane, gdo anda zakone ne obdrži, on proti čustvu pravice ljudih zagreši i nemre se sa tem braniti, da on to nije znal, kaj nije slobodno.

Vu zakonih je to najlepše, da pravicu svakomu jednako meriju, jer ove domovine svaki stanovnik je čisto jednaki pred zakonom.

Jer pak zakoni ni samo mir hočeju napraviti med ljudmi, nego i napreduvati, je vu svakoj vrsti podpomažeju, zato naši zakoni nē samo takovo zapovedaju ili prepovedaju, kaj pošten čovek, ako na srdce posluša i tak trēfi, nego i vnogo takvoga zadr-

zavaju, kojim je cilj naše dobrostanje po dići vu zivljenju.

Ali jer pak je svakoga zakona jednako treba obdržati, nebude škodilo, ako budemo bolje pregledali, kaj je vu zakonih napisano i sa jednim kaj zapovedaju zakoni?

Svaki sve zakone nemre znati, k tomu je vnogo vrēmena i vučenja treba, na kaj njih je samo malo mogućnih, trsimo se dakle iz zakonov samo to poznati, kaj nas gazde zanima i koji nam vu svakdašnjim vrēmenu pokažeju puta po kojim hoditi moramo.

Gledimo dakle najprvič dragi gazdi one zakone, koji na onu zemlju spadaju, koja nam svakdašnji kruh daje.

Zakon osegura gazdi, da svoju zemlju tak hasnuje, kak hoće.

Kad je zakon to izrekel, je moral pozoren biti i na to, da vu vnogih mestah je tak zvano pod moraš gospodarenje vu navadi, pre kojim spravljiste gazdov odredi, da na koje polje budu sejali gazdi jesensku, na koje pak protuletnu sētvu i koja stran bude se za pašu hasnuvala. Ovomu gospodarenju je osobito pri paši hasen. Dakle, da iz podmoraš gospodarenja na drugu gospodarenje prestup ne bude na kvar gazdom, veli zakon, da gde gazdi podmoraš gospodarenje tiraju i zemlje ili su nē razdelene, ili pak vu više poljah razdelene, ili pak senokoše iz tak malih komadov stojiju, da na

ovih pojedino past nije moći, gazdov ²/₃ moreju odlučiti i na drugih 6 ljet podmoraš gospodarenje i toj odluki se menjša stran mora podložiti. Ako ga votumov nije do ²/₃ - ne, onda je moći izreči slobodno gospodarenje.

Pri nerazdeljenoj obćenito vlastvo činučoj paši — koja se samo sa dozvoljom ministra poljodelavskih poslov more razdeliti — je spravljiste gazdov dužno odrediti, da gdo kuliko i kakve živine more pasti ondi.

Na takvim spravljistu občinski birovi ili pak veliki sudec je glava i takvo spravljiste se svigdar onda mora držati, kada ¹/₁₀ gazdov to zahtēva. Ako odluke ovog spravljista za nepravične držimo, moremo k varme-gjinskomu odboru, a odvud pak k ministru zemeljiskih poslov apellirati.

Takva mesta, koje voda rada poplavi, je pašenje moći prepovedati, i takovih mestah sa drevjem nasadjenje je moći odrediti. Ali ako se nebi mogli gazdi vu tem naravnati, onda je nasadjenja stroške moći na one razmetati, koji hočeju dati nasaditi.

Konoplje močiti je samo na po vlastno dopušenim mestu slobodno.

Sa tem zakon hoće pripričiti to, — na kaj bi drugač mi i sami morali paziti — da sa močenjem konapljah se zdenčna voda ne kvari ili pak blizu hižah duha moćenih konapljah hudu duhu i sa tem vnoge bete-ge neširi.

Z A B A V A

Posiet „črnoga.“

To je bilo septanje i čudjenje, kad je nieki mršavi gospon sa pismi pod pazuhom došel u selo te se je za »gospodičnu Mariju Juras« opital. Da je taj hrušč moral biti nekakova službena osoba, videlo mu se je već iz daleka, jer da to nije bilo, bil bi se na rieč »gospodična« gospodar Jazbec, grohotom bil moral nasmejati, pri kojem je Mara Juras kakti prava štalna dekla iliti kravarica u službi stajala, te ov hip se baš skup sa kravami u gori nahajjala.

To se je dogodilo onde, gde na pramaličje otidu sve krave svojimi kravaricami u goru na sočnu pašu i onde ostanu do jeseni, a u to vrieme samo svaki tijeđen po jedan krat donese kravarica podojeno mlieko, gotovog sira i putra dolje gospodarici. Gore u gori imadu svoje kočē, kam se pred zlim vriemenom i kravarice i marha sakrivaju.

Taj anda mršavi gospon sa mastnim kaputom nije bil nikaj višč niti manje, nego pisar kraljevskoga notara Cziglera, koj si to nije dal uzeti, da nebi sam osobno »gospodični Mari Juras veselu viest odnesel, da joj je nekakova dalečna teća ili strina umria

bez teštamenta te bude njoj sada herbija od četiri do šest sto krunah pripala.

Pošto je anda pisar od gospodara Jazbeca saznao, da »gospodična« u gori krave pase i doji, odlučil se je u goru iti, za da joj onde veselu viest objavi, a njezin gospodar Jazbec, koj je nadlum strašnom srećom bil modri i zeleni od jala, ga je u goru sprovdajal, onom brzinom, koju su mu dopuščale njegove kratke zvinjene noge, po kojih je i nadime »Jazbec« dobil.

»Gospodična« Mara je to viest posve zlehka i bez uzrujanosti na znanje prijala tak, da se je njezin gazda već pričel i nad nezahvalnostjum Marinom srditi, ali se brzo predomisli i prične postajati nježan i uljudan, kak još nikada prije. Sa bogatom »gospodičnom« nije šala, pak da nije već bil oženjen, tko zna jeli nebi.

Medjutim u toj cievoj stvari bilo je galvano to, da »gospodična« Mara Juras niti na nikakovu herbiju nije vjerovala, makar da je pisar toliko toga pripoviedal, govoril i pisma ma množinum štempirah kazal. »Kada budem imala novce u rukah, onda budem vjerovala, a prije ne!« I tak je pisarov povoljar, (trinkgeld) na kojega je sigurno računal, za sad žalostno propal.

Medjutim neverovanje »gospodične« Mare Juras je u kratko vrieme se poebrnulo

u vierovanje, jer herbija je na jedan krat došla i njoj bude u gotovom, u zemih petkrunaših izplaćena. Kak je već »gospodična« bila čvrste naravi, neuzrujana, pričela je pazljivo te krunaše brojiti, zatim je gospodi spočitavala, da nije podpunni broj, oni su njoj na to dokazivali, da nekaj ide i na troškove, kaj kad bi inače pametna dievojka, bila perazmela, zamotala je svoje srebernjake u pisani rubec te je već nekoliko satih zatim, sedela sa dojačom pod kravom. More se reći i to je istina, da naša Mara Juras niti najmanje nije bila nervozna, to se je njezin gazda Jazbec na kojega ta cieła stvar baš nikaj nije spadala, puno više uzrujaval nego ona sama. On joj se je odmah ponudil za čuvara njezinih novac, jer — rekel je — tko je kada videl toliko novac sobom u goru nositi — em dan današnji ima toliko zločestih ljudih, a mnogim je i ta herbija poznata, more ju gore tko porobiti i sve joj odnesti.

Kak goder bi taj slučaj ravnič bil mogučen, Marica se zato ipak od Jazbeca nije dala nagovoriti, već je ostala pri tom, da bude ona sama svoje novce čuvala, a trud bi bil svakomu badav, koj bi ju hotel porobiti, jer ona će novce već tak sakriti, da ih nitko nenajde.

Na ov način se anda šnjom nije dalo

Tu spomenem i to, da se čuvamo od toga, da se blizu zdenca gnoj, smetje ili druga gnjilošća naj ne drži, jer to ne samo, da je na kvar našem zdravlju, nego bi i ostro kaštigani bili.

Zakon zapovjeda, da na takvim mestu, koje nije ograjeno, samo pod dobrom pazljivošću je treba pasti.

Zrok tomu mi je ne treba povedati, spameteti čovek sam na to dojde, jer zna, koliko se nesreće i kvara more pripetiti, ako nerazumnu živinu samu ostavimo.

Da se nesreća nepripeti sa predvremenim parenjem, zakon i to zapoveda, da od jednog ljeta stareše zrebceke, i od pol ljeta stareše bikece ekstra moramo držati na paši.

Da budu dobra živina u obćini, se moraju dobre otečevne živine držati. Ako je siromaška obćina, onda sa kojom drugom obćinom more skupno držati otečevne živine (bik, zrebec) i to iz takve fajte, koja je na onaj okrug, gde ova obćina stoji ustanovljena.

Ali ove živine moraju dobre biti, jer ako se čovek trudi, more zahtjevati, da kaj odgaja iz onog čim više penz dobi. Zbog toga je samo takve živine treba pušćati, koje imaju svedočbu, da su dobre.

(Drugi put dalje.)

— F. —

Spomenik Zrinyiev.

Vu sadašnjim broju izkazemo dare Novakovec, Dekanovec, Domasinec obćina i njihovih stanovnikov dare, nadalje Magics Ferencza, našega domorodca nabiranje vu Nagy-Kanizsi. Gosp. Mágics Ferencz nam piše, da »tu poslone penze za najviše kanizskog književnog društva člani dali skup, sa tem su hoteli svedočbu dati, ne samo dužnosti prama domovini, nego onoj želji, da bi se čim prije postavil spomenik Zrinyiev. Naj primeju od mene gosp. urednik moju zahvalu, da su mogućnost dali k kinču moje domovine, k Zrinyievomu spomeniku i meni sa mojimi dari k koj hoditi.« — Mi, pak sa tem pišemo sem reči gosp Magics Ferencza,

da naj da Gospodar neba vno go takvih dobrih i plemenito čutljivih sinov domovini, kak je on!

Denes izkazemo takaj prošlog tjedna vu izdatejnim uredu skup nabrane dare, med kojimi se osobito spomenemo iz dara jednog našeg bosanskog predplatnika Saloker Ottó žandarskog stražmeštera, koj i vu dalečini misli na nas. Naj primeju za poslone dare tak darovnici, kak nabirači našu vruč hvalju!

Dvadeset i tretji izkaz :

Novakovec obćina	2 k.
Dekanovec »	2 k.
Domasinec »	2 k.
Maskovics Mátyás Dekanovec	30 f.
Tivadar Ferencz notarius	2 k. 20 f.
Avár Gyula Domasinec	1 k.
Kohn Mihály »	50 f.
Tiszai Kálmán učitelj Dekanovec	1 k.
Horváth Mari učenica »	20 f.
Ehrenreich Aranka »	10 f.
» Ella »	10 f.
» Erzsike »	10 f.
Cseh János »	10 f.
Tamasek Ilona »	20 f.
Blaskovics Bálint trgovec »	80 f.
Magics Ferencz Nagy-Kanizsa	2 k.
Gospa Magics Ferencza rodjena	
Laubhaimer Jolán Nagy-Kanizsa	1 k.
Prvo magj. osigurajuće društvo	
Nagy-Kanizsa	3 k.
Natz Frigyes »	1 k.
Szabó Miksa »	1 k.
Kálmán Leo »	1 k.
Klein Oszkár »	40 f.
Áts E. Árpád »	1 k.
Szigeti Soma »	1 k.
Lendvai Samu »	1 k.
Irmler József »	1 k.
László Vilmos »	40 f.
Vértes Antal »	1 k.
Kleinfeld Sarolta »	60 f.
Weisz Alfréd »	1 k.
Szalay Lajos »	1 k.
Gogl Lajos »	1 k.
Berger Lajos professor Bpest.	3 k.

Saloker Ottó žandarski stražmes-
ter Rudo (Bosznia) 1 k.
Pecornik Rezső familia Nyirvölgy 2 k.

Ukupno 37 k. — f.
Izkaz prošloga broja 2022 k. 07 f.
Sveskupa 2059 k. 07 f.

Dvadeset i četvrti izkaz bude sledil vu sledećim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

Imenuvanje.

Minister cirkvenih i školskih poslova je Göncki Ferencza navučitelja za kr. podinšpektora imenuval. Göncki Ferencz je više ljetah službuval vu Medjimurju vu Zrinyivlavi i on je pisal »Muraköz és népe« (Medjimurje i puk) osobito znamenitu knjigu i vu naše novine je vno go pisal. Gosp. Gönckia je gospodin minister iz Medjimurja k ujpestenskoj školi premestil, a od onud pak vu ministerium za službovanje Minister je zaslužbe i marljivost Gönckia nagradil sa tem. Naj prime naš suradnik i na ovim mestu naše dobre želje k imenuvanja!

Čudnovato cecatno dēte.

Vu jednoj texaskoj obćini vu Ameriku živi jedno takvo cecatno dēte, koje je već 22 ljeta staro. Aurelis Podrigner se zove to znamenito dēte i 1879. se je rodilo. Po rodjenju je nikakve falinge ne imalo, kak to i sada nema, ali od dve mesečne dobe je niti telovno ne raslo, niti duševno ne napredovalo. Sada, kad već 22 ljeta ima na hrbtu, tak zgledi vun kak kakvo 2 mesece staro cecatno dēte.

Ubojnik stražar.

Vu Beču poleg Neugebäude kasarne su o. m. 7-ga vu noći dva bosanski soldati strazili. Vu noći je jedan hudo oblećeni čovek se približaval prama njim. Kad je na opomenu ne hotel postati, je jedan na njega streljil, na kaj je stranjski mrtev dolil opal. Još nepoznaju, gdo je bil streljeni čovek.

govoriti. Ali na skoro budo tvrdoglava dievojka posliedice svoje tvrdoglavosti na strašni način počutila. Jer ob pol noći na jedan krat pričme gore oko njezine kočice ružiti tak, da se je nutri spavajuća Mara iz sna prenula te maloga obločeca odprvša, van u tminu zapitala: »Andraš, si ti?« — I sad je vkmečavi vidla vani na tratini nekakovu spodobu stati, pri koje pogledu bi mnogomu pričelo srce skakati: jedna črna kosmata prilika kakti čovek, sa dugimi rogovima na glavi, — u kratko rečeno, bil je pravi pravcati — Bog budi s nami — vrag iz pekla.

Mara si je tu spodobu iz početka premisslavala sa niekim strahom i začudjenjem, — najviše pak se je u sebi čudila, da je taj kralj pekla imal noge obute u čizme dugimi sarami, toliko je u kmečavi opaziti mogla — a zatim ga je pitala: »Tko si i kaj hoćeš?«

»Tko bi drugi bil, nego satan« — odgovori vani stojeća kundrasta i rogata spodoba — »kaj nevidiš ti bedasta puca?«

Mara je do sad uvijek mislila, da vrage nobel govore, kak gospoda iz varaša, a eto, sad je čula vrage onak prosto govoriti, kak da je iz sela. Ov najme vrag nije nikaj liepše govoril kak njezin gazda Jazbec. No, kad nije nobel — mislila si je — bude se laglje šnjim spominati moći.

Na njezino pitanje, kojaj sreći ima ona pripisati njegov visoki posiel, odgovori i podpuno joj raztolnači, da je došel radi njezine herbije, koju je po pokojnoj teći dobila, jer stara, koja si je za života punu vruč griehah na dušu natovarila, trpi sad za nje u vekivečnem ognju, a ako Mara neće, da takaj tam dojde, neka mu tu herbiju, te novce, na kojih svakom kraljaru se tečini griehi kak mravle drže, čim prije preda, za da je on u pekel odnese i u ogenj hiti.

Dievojki je na taj govor i smieh dohadjal, ali se je preobladala i ozbiljno držala. To joj je medjutim bilo posve jasno, da ov mora biti izmed onih, tak nazvanih »bedastih vragov«, pak mu reče: »Danas čovek mora vrlo oprezan biti, pak mi za to nije dosta, da se samo reče: ja sam vrag to bi mogel svaki reći, a gde je dokaz?« — Zatim se Mara pustila, da tobož nekaj promisslava, a onda opet veli: »Moram ipak najprije Andraša pitati, kakovoga mi bude on tolnača dal, znaš, Andraša kravara!«

»Da se nepodstupiš« — vikne črni vani — »to bi bilo liepo! — Čim tko kaj zezna o mojem današnjem posietu, tak si propala za uvijek, da znaš. Andraš kaj je s novci?«

»Ta ih nemam sada pri ruki, — odgovori Mara — »zakopala sam je.«

»Tak onda dojdem sutra ob pol noći opet.« I stim črni lanci ruži, na koje je do sad bil posve zaboravil.

»Je — ali« ... veli opet Mara — »to je sve dobro i liepo, i ja bi ti od srdca rado verovala, da si ti pravi satan, ali dan današnji čovek nemre za dosta oprezan biti; kad bi mi nekakov dokaz tomu dal!«

I opet črni vani s lancima zažvekeće, ali to Mara nije hotela za dokaz prijeti, već je rekla: »Tebi bude lahko tvoju moć pokazati. Jeli poznaš gazdu Jazbeca?«

»No, i ter kak! — oglasi se hitra črni iz vana.

»To sam si i mislila; on već mora pri vas dobro biti napisani. Andraš idi k njemu pak mu zapovedj, da mi sutra bez svake prošnje jednu petdesetaču prikaje. Ako si to skupca mogući do toga dopeljati, onda ti vierujem i onda si dođi po novce.«

»Andraš dobro, sve bu kak hoćeš!« — odgovori črni — »pak s Bogom ostani do sutra pol noći, onda opet dojdem, ali novce pripravi!«

»To je čuden vrag« — mrmla pri zpiranju obloka Mara — »koj na rastanku veli: s Bogom!«

I nut čudo! Drugi dan dojde gore Jazbec sa svojimi grbavimi i kratkemi nogami, pričme Maru radi marljivosti i dobre pazke

Nesreča.

Vu Kottori pri zgomolinu Ujlaki-Hirschlera je Jankóczy Vincze težak vu takvo vréme, kad je još né smeti bilo, i kad je još mašina posluvala, počel čistiti mašinu, da tak delo prije zvrši i otide od onud. Ali mašina mu je nekak prijala gače i njega je takaj nutri potegla. Tak je oranjeni bil, da doktor, kojegasu taki tam zvali, je samo smrt mogel konstatirati. Istraga je podignjena bila i ustanovilo se, je da je Jankóczy svojoj nepazljivosti postal žrtvom.

Betežni sultan.

Sultan, kak to jednim novinam javiju već duže vremena vu pospanosti se muči. Najzadnjič je 15 vur dugo spaval, a onda nekoju vuru gori bil pak opet zaspal. Zbog toga mu je onda domači doktor leda deval na čela, te se je šultan taki zbudil. Doktor je sada rekel, sultanu, da bi mu dobro bilo žilu pustiti, jar pospanost krv zrvčuje, koju na mužnjane težinu dela. Sultan je samo tak dal žilu pustiti, da je doktor moral prisagnuti, da mu nikakvd falinga nebude za tem. Krv sultana su vu jednu posudu pustili, a dvorski slugi pak su napunili s njom male stekleca, te ove sada tržiju pobožnim turčinom.

Uništena občina.

Prošu subotu je vu više mestah viher bil, koj je vno go kvara napravil. Tak je čisto uništil Kis-Bénye zvanu občinu, koje stanovniki su sada vu najvećsoj nevolji. Vnogi su život zgubili. Viher je opoldan se napravil i zajednim je doli strgal krove iz ližah i spukal je sa korenjom drevje. Veliki oblaki su se rivali na nebu. Ljudi su spazili, da je blizu pogibelj i žurili su se marvu nutri privezuti, ali već nisu imali na to vréme, jer se je, dežd spustil i tak je išel kak, da bi se oblak razdrpil. Iz bregah se je voda tak rekuč zlevala na občinu i jer je iz doline odeći né mogla, je poplavila čelo selo, tak, da su ljudi prisiljeni bili na

krove stati, koje je veter doli zmetal. Iz slabe ilovače zidane hiže su sve se porušile, samo cirkva, škola i občinska liža je ostala, ali i ovdi krove je skoro na nikaj del viher. Po poldan ob peti vuri je postal dežd i sada su ljudi oslobadjeti počeli. Još on den su jednajst mrtvih potegli vun spod ruševinah. Skoro sva marha i perad je poginula. Kvar je sada još né ustanovljeni.

Na sušu—tuča.

I vu Tótszentmártonu su po dugoj susi se počeli o. m. 2-ga oblaki kazati na hataru. Veliki viher je bil i počel je dežd iti. Na kratkoma se je i tuča zmešala med veliku pluhu, i či sve duže bolje i bolje je počela iti. Kakti golubove jajci, tak je bila debela tuča i pol vure je pod jednim išla. Tuča je na nikaj dela svu sětvu, tak gorice, kak kuruzu. I strela je vudrila vu hižu Rezsék Mártona, ali vnogo kvara na sreću nije zročila, samo gredu hiže je na dvoje raznesla. Gazdi iz Tótszentmártona su molbu dali nutri za pomenjšanje poreza.

Nesreča.

Vu nedelju pod večer se je velika nesreča pripetila poleg Budimpešte na polju Órkény občine, na mestu, gde su se kanoneri muštrali. Nesreću je jedna kuglja zročila, koja je težko oranila četiri mužke dece. Deca: Doricsák József i tri Gazsik braći András, János i György su se na mestu vezbanja igrali i med tem tak okolo 6 vur jednu kuglju iz stuka našli. Jako su se njoj raduvali i taki su ju vun zeli iz zemlje i zatem su nju na jeden kamen deli, pak onda počeli sa jednim komadom cigla tući, da pogledneju, kaj je vu njoj. Kuglja se je med tem na jeden jaki vudarec eksploderala i širom opadjeni komadi su krašno oranili dece. Na pucanje su vun došli ljudi iz občine koji su vu krvi našli decu. Gazsik Jánosu su združnjene obedve noge, Gazsik Andrašu je združnjena desna ruka i prsa, Dvoricsek na nogah i na rukah ima rane, pak i Gazsik György je vu više mestih ran-

jeni. Taki su po doktora poslali, koj je rane spojavezal, a onda, pak su dece vu Budapeštu poslali. Gazsik Jánosa i György rane su tak težke, da komaj, kaj bi ostali, Gazsik András je drugi dan ob poldan već vumrl.

Žrtva bika.

Markovics Pavla ženu iz Rédcisa je bik, kojega je na dvoru držala tak vbol sa rognim vu črevu, da je siroti već 9 meseci nosećoj ženi črevu vun došlo sa detetom. Dete je jeden den živelo. K ženi su taki doktorak zvali, koj je skup zešil ranu, ali je zato ipak na četvrti den vumrla o. m. 1-ga.

Dvadeset i osam jezer novih poštah.

Minister trgovačkih poslov sada jeden znameniti plan dela, koj bi na velikom podpomogel stališ magjarskih poštah. Najme minister hoće na svakim takvim mestu vu orsagu poštu dati napraviti, gde je najmjenje 300 stanovnikov. Znamenito i dobro bi bilo to, jer vnoga mestah, koja su do sada bez pošte bila, bi bila sklopljena sa svetom.

Szilágyi Dezső †.

Magjarski narod opet ima mrtvoga Szilágyi Dezső negdašnji minister pravica, bivši predsednik hiže oblegatov, sada oblegat I. kotara pozsonyskog je vu sredu jutro vu Budapešti vumrl i vu njem je zgubila Magjarska jednoga iz med najizvrstneših mužah orsaga.

Szilágyi Dezső je vumrl. Skoro nebi veruvali taj glas, kojega žalostno mora čuti čeli narod. Jer né ga bilo stranjke, koja nebi častila posluvanje njegovo. Jeden je bil iz med onih velikih mužov, koj je istinu svigde povedal za dobru domovine i pred najvišeš forumi.

Sada je vumrl. Iz Beča se je dopeljal dobre volje je bil, a vu noći je na hitro vumrl. Samo onda se je zeznala smrt, kad je njegov inoš hotel vu sobu mu iti, pak nije dobil odgovora iz nutra. Taki je bežal po Szilágyi ovoga prijatelja Dr. Neuhoffer fiiskaliusa, sa kojim skup su vdrl vu sobu. Dozvani doktori, su nikaj né mogli pomoći, jer je već mrtev bil. Szilágyi Dezső se je 1840-ga ljeta rodil vu Nagy-Váradu.

Velika tuča.

Vu Benezlóczu je o. m. 2-ga po dnevu ob 12 i 1 vurom takva tuča bila, kakvu još nepamtiju tamošnji ljudi. Kak pesnica je bila debela tuča i nebrojnoga kvara je napravila tak vu zidinah, jer je svega črepa i obloke potrla, kak takaj i vu polju, a menjšu živinu pak je svu zaklala. Čoveka nije zaklala, ali vnogo ljudi je oranila

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.60 —
Zab	Zob	12.40 —
Rozs	Hrč	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	00.00 —
» » ó	» stara	11.80 —
Árpa	Ječmen	11.40 —
Fehér bab uj	Grah beli	14.00 —
Sárga » »	» žuti	11.00 —
Vegyes » »	» zmešan	10.50 —
Lenmag	Len	24.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

nad kravami hvaliti te konačno pričme pripovedati, kak mu se je sinoč senjalo, da je došel k njemu vrug dugimi rogovi te mu naložil, da još danas prikaže svojoj kravarici u gori petdesetaču, ako neće, da mu vrug vratom zavine. I tu je anda došel te ju liepo prosi, da vzeme od njega na prikaz petdesetaču, koju si je i onak viernostju podpuno zaslužila.

»Kaj ste obnoredi gazda?« — smije se Mara — »kak bi ja toliko novac od vas na prikaz uzela? Ovakove šale vam nevalaju!«

Ali on se je zaklinjal, da to nije nikakova šala, već da joj on to izbilja prikazuje. I na to je dievojka novce vzela i za nadre vteknula.

I sad je bilo stanovito, da je noćni posietilac u gori bil pravi šatan, dokaz je bil tu. Ali zato Mara niti je zgubila mira, niti dobru volju.

* * *

No, kravaru Andrašu gratulirajmo na budućoj mu ženi! Kakova sredstva će on morati upotriebiti, da bu se ga Mara bojala.

Ona nije badava čekala na noćnog posietilca. Mogla je noć kakove tri ure trajati, kad izvana čuje svoje ime zvati, i kad je oblok odprla, eto ga, tu je stal baš onakov kakov i sinoč.

»No, kaj veliš« — pričme on posve prijateljski — »jeli sam rieč držal?«

»Za istinu,« — odgovori Mara — »tu je bil i dal mi je petdesetaču, a da pak potlam nebude mogel reći, taj stari skupijaš, da mi ju nije na prikaz dal, je Andraš bil u kočii sakrit, koj je svaku tieč čul. A da pak ti dragi moj vrug dalje povem, sa herbijom ti nebude nikaj, jer Andraš veli novce nikomu dati a sve pogibelji on na se jemle.«

»Kaj, on lopov?« — zakriči črni s rogi — »ja mu zavinem vratom. . . .« Črni još svoju grožnju nije niti dokončal, kad se na jedan kral vratla kočee odpru a Andraš kravar omašnom batinom van dojde:

»No, evo me« — veli črnomu — »pričmi mi vratom zavijati!«

Kad je to črni začul i omašnu batinu zgleдал, napravil je čin, koj se jednomu kralju pekla nepristoji. Pričel je biežati tak, da je svoju uniformu skupa s rogi zgubil, a Andraš, koj je za njim jedan falačec pobiežal, opuhnul ga je u biegu nekoliko krat svojom omašnom batinom baš po volji po zadnjem kraju.

Kad je Jazbec ves zasopljen došel domov, zapita ga žena: »Si donesel novce?«

»Ja sam vesel« — odgovori on — »da sam barem donesel ciele kosti i da sam samo uniformu tam ostavil a ne i glavu!«

Kollay Em.

Birtok eladás.

Vizi-Szt.-Györgyön 3 hold szőlő,
3 hold gyümölcsös és 3 hold
szántó föld és erdő eladó.

Bővebb feltételek megtudhatók
Novák Ivánnál, Zala-Ujvár.

513 2-2

KIAKAR egyéves önkéntes LENNI?

Mindazon ifjak, kik az előírt iskolákat nem végezték,
előkészütségükre és foglalkozásukra való tekintet nélkül
megszereshetik az **egyéves önkéntesi jogot**. Aki
már sor alatt állott, elkészt. Születési év közzendő.

Prospektust ingyen és bérmentve küld:

LICHTBLAU ALBERT

a katonai előkészítő tanf. igazgatója, Debreczenben.

Tanbizottság: eddai **DRAUGENT JÁNOS** m. kir.
honvédezt. ny. és **MAYER ADOLF** es. és kir.
örnagyt. ny.

Felügyelő: a nm. vallás- és közokt.-ügyi m. kir. mi-
nisterium megbízásából a tank. kir. főigazgató.

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi Christoph-lakk kérendő		Ezen gyárt- mány törvényileg véde van
Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK		

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i. használatos-
sának, mivel a kellenetlen szag és a lassú, ragadós száradás,
mely az olajfestékek és az olajtaknák sajátja, elkerülte.
Émeltet a használatra olyan egyszerű, hogy kikül magá végezheti
a másolat. A palló nedves tárgyal feltörhető, anélkül, hogy
elvesztene fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,

sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olaj-
festék fűd be a pallóval együtt is ad. Ezért egyaránt
alkalmas régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden
foltot, korábbi mázolás stb; van autató

***iszta fénylakk (színezetlen)**

új pallókra és parketkre, mely csupan fényt ad. Különösen
parketre s olajfestékek mar. bemáztolt egézőn új pallókra való.

Csak fényt ad, színtőlve nem fűd ol a fennmarad.

Postacsomag, körülbelül 3' négyzet mtr. (két középna-
gyú szobára való) 5 ft. 90 kr., vagy 9', márká.

A követlen megrendelések minden városban, ahol
raktárak vannak, ide küldendők. Mintaszovalások és prosp-
ektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A beszállásnál tessék
30' vizsgálni a színt s a gyárti jegyre, mivel ez a több mint
1850 éve létező gyártmányt sokfelé utanozzák és hamlították,
s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőség-
ben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága, K. Berlin.

Zürich.

Csáktornya: Gráner testvéreknl.

806 G-10

2547. lk. 901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi
hatóság közhírré teszi, hogy Herman László
s társai végrehajthatónak Meszárics Mihály
végrehajtást szenvedő elleni 93 kor. 40 fillér
lőkekövetelés és jár. iránti vhatjási ügyében
a n. kanizsai kir. törvsz. és a csáktornyai
kir. jbir. területén levő a dráva-óhid 158 sz-
tkv. 224/a/33. hrsz. legelő 29 kor.; u. o.
224/a/38. hrsz. legelő 10 kor.; u. o. 220/4.
hrs. szántó 30 kor.; u. o. 168. sztkvb. Al.
1-12. sorsz. ingatlanok 1744 kor. becsár-
ban az árverést ezennel megállapított kikiál-

tási árban elrendelte és hogy a fennebb
megjelelt ingatlan az

1901. évi aug. hó 29. napján délelőtt 10 órakor

Dráva-óhid községhezánál megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alul is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatta-
nok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az
1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyam-

mal számított és az 1881. évi november
hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminisz-
teri rendelet 8. §-ban kifejeelt ovadékképes
értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmé-
ben a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni. 517

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornya, 1901. május hó 30-án.

Árverés.

F. é. augusztus hó 12-én és a következő napokon
Letenyén egy nagyobb urasági birtokon levő élő és holt
fundus-instructus elárvereztetik.

Értesítés.

Csáktornya, az Erzsébet-téren levő

szíjgyártó műhelyemben

mindennemű e szakba vágó munkát, u. m.: urifogatszer-
szám készítését. nyereg, utitáska, sérvkötszerek ja-
vítását gyorsan és jutányosan eszközölk.

Magam a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva,
vagyok kiváló tisztelettel

Czukor György

szíjgyártó.

522 1-2

Hirdetés.

A csáktornyai állami tanítóképző-in-
tézet köztartására az 1901-1902. tanév-
ben szükséges

hus, kenyér és zsemlye

szállítására vonatkozó zárt ajánlatok **toljó**
hó 20-ig a tanítóképző-intézet igazgató-
ságához beküldendők.

Csáktornya, 1901. auguszt. 8.

Az igazgatóság.

514 1-1

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornya-vidéki tkpénztár r.-társaság végrehajthatónak Magdalenis István végrehajtást szenvedő elleni 452 k. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő a VI. hegykerületi 14 sztjkvben 39. hrsz. ingatlan 209 kor.; u. o. 40 hrsz. ingatlan 488 kor.; a VI. hegykerületi 15. sztjkvben 2358. hrsz. ingatlan 14 kor.; az u. o. 2060. sztjkvben 27. hrsz. ingatlan 348 kor.; u. o. 28. hrsz. ingatlan 542 kor.; u. o. 25. hrsz. ingatlan 240 kor. és az u. o. 29. hrsz. ingatlan 232 kor. becsárban az árverést ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1901. évi aug. hó 30. napján délelőtt 10 órakor

a VI. hegykerület községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelelt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni. 515

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan, 1901. június 1.

3133. tk. 901.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Csáktornya-vidéki Tkpénztár végrehajthatónak Tkáleczt István végrehajtást szenvedő dekanoveczi lakos elleni végrehajt. ügyében 454 k. tőke, ennek 1899. évi február hó 25-től járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj, 66 k. 80 f. eddigi, 27 k. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén levő a murcsáki 115 sztjkvben felvett 1122. hrsz. ing. tlan 408 kor.; a murcsáki 115. sztjkvben felvett 1123. hrsz. ingatlan 224 kor., a murcsáki 162. sztjkvben felvett 1124. hrsz. ingatlan 231 k. és a novákoveczi 279. sztjkvben felvett 506. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 294 for. kikiáltási árban mint becsárban és pedig a murcsáki ingatlanok Domásinecz községhezánál

1901. évi aug. hó 17. napján
d. e. 10 órakor

a novákoveczi ingatlan pedig Novákovecz községhezánál ugyanazon napon **déltűn 3 órakor** dr. Hajós Ferencz ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog. 516

Venni szándékozik figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni, s a vevő a vételért 3 egyenlő részben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és Domásinecz s Novákovecz község elöljáróságánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1901. június 5-én.

Gyümölcs- és szőlő-bor készítő gépek.

Gyümölcs- és szőlő-sajtók,

lolytonosan ható kettős szerkezettel, és nyomó szabályzóval

A munkaképesség 20% nagyobb mint bármely más sajtónál.

Hydraulikus sajtók,**Szőlő- és gyümölcs-zúzó**

és bogyó morzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő és gyümölcs őrlők. Aszaló-készülékek gyümölcs és főzelék aszalásra, gyümölcs-vágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabad. önműködő „Syphonia” gyümölcs és szőlővessző permetező, gyártatnak és szállítanak jótálás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

cs. és kir. kizár. szabad. gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor.

BÉCS, II. Taborstrasse 71.

Kitüntetve 450 arany, ezüst és bronz éremmel.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Képviselők és viszontárusítók felvételnek.

979 5-10

3864/3865. tk. 901.

Hirdetmény.

Erzsébetlak és Murafüred községekre nézve az 1892. XXXIX. t. sz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telkbe való bejegyzése, a telekkönyvek átalakítása és a tkvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, ezt az alulírt tkvi hatóság oly felszólítással teszi közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§. alapján ide értve e §§-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-ban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §. és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis **1902. évi márczius 1-ső napjáig** bezárolag nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§. eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-ban foglalt kiegészítést is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1902. évi márczius 1-ső napjáig** bezárolag benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a telk átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folytán történt bejegyzések által előbb szerzett nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjogi arányok az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben fölszólásukat tartalmazó kérvényüket szintén hat hó alatt, vagyis **1902. márczius 1. napjáig** bezárolag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulva után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmezteti a tkvi hatóság azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetieket átvehetik.

Csáktornya, 1901. évi május hó 29-én.

Előadó helyett:

Dr. Szegő,
kir. jb. albiró.